

FOTÁ~K - 44

Stá™eda, 30 Āervenec 2014

Z nadpisu by se mohlo zdát, Ā¾e je to koneĀ•nĀ› tady. KoneĀ•nĀ› jsme šoupli ĀEeĀˆka na vojenskou školu a pĀ™išel pán ve vyĀ¾ehleným sĀ•ku s visaĀ•kou a odvedl ĀEeĀˆka do pasĀ•áku. SkuteĀ•nost je ale trošku ji ĀEenĀ›k se sice stĀ›huje, ale s ním i já s Natašou, a to do nového a vĀ›tšiho bytu.

Ptáte se, jak jsem si mohl z platu pijavice sociálního systému, které stát cáluje peníze jenom za to, Ā¾e se stará o své dítě, dovolit vĀ›tši byt? VĀ›c se má tak, Ā¾e jsme získali byt od naši tety z venkova, kterou zavĀ™eli do blázince. Ukázalo se totiž, Ā¾e teta z venkova nebyla vĀ›bec z venkova. Bydlela v paneláku, byla kleptomanka a schizofrenik. Jedno z jejích alter eg byla hodná teta z venkova a nosila šátek na hlavĀ›, takĀ¾e tímto nás lehce ošálila (tady je škoda, Ā¾e nenosila na hlavĀ› šálu, jelikoĀ¾ by nás pak ošálila šárou a to by byla pecka.) Zde je prostor pro uznalé pokynutí hlavou, jak si mistrnĀ› hraji se slovy. Mimo choden

dalši její alter ego byl nádraĀ¾ák Radim. Teta z venkova, která nebyla z venkova a obĀ•as byla nádraĀ¾ák Radim, byla aĀ¾ na svou zálibu v drobných krádeĀ¾ích neškodná. Jednoho dne jí však v tý bednĀ› ruplo definitivnĀ›. Pobíhala po baráku omotaná záclonou a hulákala, Ā¾e za chvíli pĀ™ijede výtahem z nebe JeĀ¾iš, takĀ¾ nikdo nesmí pouĀ¾ívat výtah, dokud JeĀ¾iš nepĀ™ijede. Její sousedka, která patrĀ› netušila, jaká dĀ™le návštĀ›va za chvíli pĀ™ijede z nebe výtahem, tento pouĀ¾ila. Teta z venkova z toho dostala záchvat zuĀ™ivosti a pokousala sousedce jezevĀ•ika. Zanedlouho uĀ¾ ji ve svĀ›rací kazajce odváĀeli. TakĀ¾e tímto zpĀ™sobem jsme se dostali novému bytu. Kdysi jsem byl na brigádĀ› u stĀ›hovákĀ™. PokaĀ¾dé, kdyĀ¾ jsme pĀ™ijeli nĀ›koho stĀ›hovat, tak nám bĀ› procesu s potutelným úsmĀ›vem stĀ›hovaný tvrdil, Ā¾e lepši je vyhoĀ™et, neĀ¾ se stĀ›hovat. Toto pokaĀ¾dé doplnil úsmĀ›vem, jakoĀ¾e to je dĀ›snĀ› vtípný a zároveň hluboký. AĀ•koliv jsem tuhle hlášku slyšel pravidelnĀ› nĀ›kolikrát dennĀ› od všech lidí, co jsem stĀ›hoval, a kaĀ¾dé její dalši vyslovení mĀ› drásalo na duši a mĀ›l jsem chuĀ¾ dotyĀ•ného vzít tyĀ•í, z milosti, aby se uĀ¾ netrápil, musel jsem se vĀ›dycky usmát, aby byl zákazník šĀ›stný a spokojený sám se sebou, jaký je to šprýmaĀ™ jakou originální hláškou stĀ›hováky

uzemnil. PrávĀ› proto snad ani nemĀ›u uvĀ›Ā™it, co napíšu a to je, Ā¾e je snad opravdu lepši vyhoĀ™et stĀ›hovat. MinimálnĀ› je lepši vyhoĀ™et neĀ¾ se stĀ›hovat s ĀEeĀˆkem. A aby to bylo ještĀ› napínavĀ›jš sehnal jsem nájemníka do té naši malé špeluĀˆky, ale má podmínku, Ā¾e je tĀ™eba to tam vymalovat a hlavnĀ› se musí nastĀ›hovat do týdne. TakĀ¾e a tedy jsme se museli nasĀ•kovat k rodiĀ•Ā™ Nataši a soubĀ›nĀ› rekonstruovat dva byty. StĀ›hování do vĀ›tšiho bylo nevyhnutelnou nutností. ĀEenĀ›k uĀ¾ má celý byt prolezlý

naskrz a nic ho tam uĀ¾ nestimuluje. Navíc zjistil, jak obelstít dĀ›tské pojistky a vniknout do zásuvek, ve kterých se skrývají lákové a tajemné léky nebo chutné Ā•stici pĀ™ipravky. Je Ā•as zmĀ›nit lokál a nastolit ĀEeĀˆkovi nový Ā™ád. Navíc pokud byl v tom bytĀ› ještĀ› o mĀ›síc déle, tak bych se demonstrativnĀ› poĀ™ezal stĀ™epem v obliĀ•ejí, jelikoĀ¾ to uĀ¾ fšnešlo.

ĀElovĀ›k by Ā™ekl, Ā¾e v tak malém bytĀ› nejsou skoro Ā¾ádné vĀ›ci. StaĀ•í vzít dvĀ› tašky a naše vĀ›ci v nich odvezeme. Tak bych si to alespoĀˆ pĀ™edstavoval já. BohuĀ¾el tomu tak nebylo. Co ten byt prábĀ›nĀ› vstĀ™ebával, nyní nárázovĀ› vydal. VĀ›ci, které jsem jiĀ¾ dávno obreĀ•el, vĀ›ci, které jsem ani nevĀ›dĀ›l, Ā¾ nebo vĀ›ci, které urĀ•itĀ› nebyly moje ani Nataši. To všechno se nyní nakupilo na obĀ™mí hromadĀ› uprostĀ™e bytu.

Od brzkého rána jsem veškeré vĀ›ci pytlouval nebo dával do krabic a jak na bĀ›Ā¾icím pásu odváĀel postupnĀ› k rodiĀ•Ā™ Nataši, kde máme doĀ•asnĀ› svĀ›j bejvák. Organizace stĀ›hovacího procesu se chopil sám ĀEenĀ›k, který pĀ™obil jako supervizor a ze své vyvšené Ā¾idliĀ•ky na stĀ›hování dohlíĀ¾el a rozdával úkoly. Malý supervizor chvíli spokojenĀ› sledoval, jak dĀ™mu jako mezek a odnáším pytle do auta. Posléze mĀ› pĀ™eĀ™adil na jin

práci. Dostal jsem za úkol ho vzít a donést malého supervizora k vypínaĀ•i, aby mohl blikat se svĀ›tlem. To totiž stĀ›hování uspíši, kdyĀ¾ budu ĀEeĀˆka hodinu drĀ¾et u vypínaĀ•e, aby si mohl blikat. Jakmile vedoucí stĀ›hování a manaĀ› ĀEenĀ›k, doblikal svĀ›tlykem, dopravil jsem ho zpĀ›t na jeho kontrolní stanovištĀ›, odkud pokračoval v monitoringu a se posral. ĀEenĀ›k má asi dvacet tun hraĀ•ek a dĀ¾ambilion tun obleĀ•ení. Já jsem svoje vĀ›ci zabalil do dvou pytlĀ› a by ĀEenĀ›k má aktuálnĀ› vĀ›tši majetek, neĀ¾ já kdy mít budu. PĀ™estĀ›hovat jeho majetek do nového bytu, to je fakt z

trest. A pĀ™itím on tolik vĀ›cí nepotĀ™ebuje. Co se týĀ•e obleĀ•ení, staĀ•í mu dvĀ› bodyĀ•ka, dvoje tepláky, mikina a po Nataša z nĀ›j dĀ›lá zbyteĀ•nĀ› metrosexuála. Jedno bodyĀ•ko utáhne klidnĀ› i celý týden. StaĀ•í jenom kontrolovat, a ho moc nepobli a pokud probĀ›hne nĀ›jaký práser, tak se to opláchne v umyvadle a zatím, neĀ¾ to uschne, vezme si to druhy bodyĀ•ko. A hraĀ•ky? S tĀ›ma si nehraje. Má pana Pandu a tím to hasne. HlavnĀ›, Ā¾e má asi patery obĀ™mí plastový

který akorát tak v noci šlapu, kdyĀ¾ jdu na záchod a pak do nich vzteky kopu, coĀ¾ bolí ještĀ› víc, neĀ¾ na nšlápnout. Jak se stĀ›huje šest bagrĀ™? PĀ™vodnĀ› jsem je chtĀ›l stĀ›hovat tak, Ā¾e je naházím do popelnice, ale Nataša Ā™ekla, Ā¾e takhle ne. Svázal jsem tedy šest bagrĀ™ provázkem a gumicukem pĀ™idĀ›lal na zahrádku na autĀ›. Tak trošku jsem jejich pĀ™idĀ›lání odfláknul a doufal, Ā¾e cestou za jízdy spadnou pod kola nákláĀ•áku a bude od nich pokoj. Dál tam má dva plný kýble kostek, který nechápe, tĀ™i krabice plyšákĀ™, kterých se bojí, tašku plnou molitanových míĀ•kĀ™, který ukusuje, takĀ¾e je má zakázaný, dvĀ› tašky pĀ›novýc

puzzle, který akorát rozdĀ›lává a dĀ›lá z nich bordel, takĀ¾e je má taky zakázaný a potom dĀ›snou spoustu rĀ›zných vĀ›cí, co hrajou dĀ›tský melodie a který mĀ› neskuteĀ•nĀ› vysíraj. Jednou jsem myslel, jak jsem na to všechno vyžrál, pro jsem z tĀ›ch krámĀ™ vytahal baterky, aby to nehrálo. Ono to ale stejnĀ› hraje. I bez baterek. Pohání to totiž patrĀ› mé utrpení.

Jakmile bylo odstĀ›hováno, mohli jsme pĀ™emístít ĀEeĀˆka do provizorního bydlištĀ› - obývací po Nataši. KrásnĀ› se nám tam Ā¾ije ve tĀ™ech v tom jednom pokoji, jen co je pravda. PrávĀ› proto je potĀ™eba pohnou s rekonstrukcí, abychom se mohli co nejdĀ™ive pĀ™estĀ›hovat. Je to velmi krásná Ā¾ivotní etapa. Ráno ĀEenĀ›k vstĀ›vš rozbĀ™esku a Ā™ve, neboĀ¾ se budí v pro nĀ›j novém prostĀ™edí. Pak jde Nataša do práce. BĀ›hem dne na stĀ™ic

usínám a starám se o dítě a po veĀ•erech makám na bytech. Proces rekonstrukce, i pĀ™es mou urputnou snahu, neprobíhá podle pĀ™edstav. Jako jo, dávám do toho to srdíĀ•ko, dĀ™mu jako mezek, ale prostĀ› a jednoduše mám volšový ruce a nemám to tak úplnĀ› zaĀ¾itý. TakĀ¾e nestíhám. Nejvíc za vinu však kladu špatné organizaci Ā•asu. PĀ™ed samotným malováním mi trvalo dvĀ› hodiny, neĀ¾ se mi podaĀ™ilo rozdĀ›lat a poloĀ¾it na podlahu

aby ani kapička barvy nekápala na mou plovoucí podlahu. Jakmile jsem s velkou slávou zakryl celou podlahu v pokoji, namíchal jsem si profesionálně na balkoně barvu v kyblíku a odnesl tuto do pokoje. Báhem přeměněné se urvalo ucho kyblíku a celá barva se mi vylila na plovoucí podlahu v jiné místnosti, než byl položen igelit. To mě stálo cenné minutky samotného finišování a taky jsem musel volat skleně, jelikož jsem vzteky mrsknul prázdný kyblík od barvy do okna, které popraskalo. Nataš navrhla, že by bylo lepší najmout si na to hodinového manžela, což mě ranilo. Samozřejmě, že hodinový manžel nebyl vůbec potřeba, jelikož jsem přeměněné krabání omýval celý vypínač a přeměněné jaké dráty, takže bylo potřeba rovnou elektrikáře. Inu, šeká ná je šeká spoustu krásných okamžiků v obýváku u tchýně a tchána, a pokud se mi podaří přeměnit rekonstrukce, v novém bytě, což považuji za krok kupředu. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdříve)